

Паниум — Оныншы сан

Халықтардың көтерілуі мен құлдырауы: 144 000-ның мөрленуі және Даниял 11:10–16-ның жасырын пайғамбарлық тарихы

Jeff Pippenger

2025-04-16

Он бірінші және он екінші аяттардағы тақырып — оңтүстік патшасының көтерілуі мен құлауы; дәл сол сияқты, екінші аятта соңғы президент арқылы бейнеленген Америка Құрама Штаттарының соңғы көтерілуі мен құлауы да, сондай-ақ айдаһар билігінің жердегі соңғы өкілі де осыны көрсетеді; үшінші және төртінші аяттарда Біріккен Ұлттар Ұйымының соңғы көтерілуі мен құлауы бейнеленген. Бесінші аяттан тоғызыншы аятқа дейінгі аралық 538 жылдан 1798 жылға дейінгі папалық биліктің тарихын бейнелейді. 538 жыл папалық биліктің күшеюін білдіреді, 1798 жыл папалықтың өлімші жарасын білдіреді, сондықтан бесінші аяттан тоғызыншы аятқа дейінгі аралық аңның соңғы көтерілуі мен құлауын бейнелейді. Оныншы аят бұрынғы Кеңес Одағы арқылы бейнеленген оңтүстік патшасының құлауы ретінде 1989 жылды көрсетеді.

«Іс-қимыл сахнасына шыққан әрбір ұлтқа жер бетінде өз орнын иеленуге рұқсат етілді, сонда оның “Бақылаушы мен Киелінің” мақсатын орындай ма, жоқ па екені көрінсін деп. Пайғамбарлық дүниенің ұлы империяларының — Бабылдың, Мидия-Парсының, Грекияның және Римнің — өрлеуі мен құлдырауын бейнелеп көрсетті. Бұлардың әрқайсысымен, қуаты кемдеу халықтардағы сияқты, тарих қайталанып отырды. Әрқайсысының сыналуды кезеңі болды, әрқайсысы сәтсіздікке ұшырады, олардың даңқы өшті, құдіреті жоғалды, ал орнын басқасы иеленді....»

«Қасиетті Жазба беттерінде айқын көрсетілген халықтардың өрлеуі мен құлауынан олар жалаң сыртқы және дүниелік даңқтың қаншалықты түкке тұрғысыз екенін үйренуге тиіс. Бабыл, барша құдіретімен және айбындылығымен — біздің дүниеміз содан бері ешқашан оның теңін көрмеген құдіреті мен айбындылығы, сол заманның адамдарына соншалықты берік әрі мәңгілік болып көрінген құдіреті мен айбындылығы, — қаншалықты толықтай ғайып болды! «Шөптің гүлі» секілді ол құрып кетті. Құдайды өз іргетасы етпегеннің бәрі де осылай құриды. Тек Оның ниетімен тығыз байланысқан әрі Оның мінез-құлқын білдіретін нәрсе ғана сақталып тұра алады. Біздің дүниеміз білетін бірден-бір мызғымас нәрсе — Оның принциптері». Education, 177, 184.

Он бірінші және он екінші аяттар оңтүстіктің патшасының, яғни Ресей арқылы бейнеленген билеушінің, соңғы көтерілуі мен құлауын айқындайды. Он үшінші аяттан он бесінші аятқа дейін Америка Құрама Штаттарының соңғы көтерілуі мен құлауы айқындалады. Он бірінші тараудағы бүкіл пайғамбарлық баяндау патшалықтардың көтерілуі мен құлауының құрылымына негізделген. Пайғамбарлықты зерттеуші он бірінші тараудағы пайғамбарлық хабарды дұрыс ажырата алу мүмкіндігіне ие болғысы келсе, осы шындықты ескеруі тиіс.

Даниял кітабының он бірінші тарауына негіз болатын көзқарас — оның патшалықтардың көтерілуі мен құлауының қайталанып берілетін көріністерінен тұратындығында. Уайт ханым: «Осылайша Мидо-Парсы патшалығы, сондай-ақ Грекия мен Рим патшалықтары құрып кетті», — деп айтқанда, ол «Грекияны» айдаһар, «Римді» аң, ал «Мидо-Парсыны» жалған пайғамбар ретінде айқындап отыр. Ол Аян 16:12–21-дегі пайғамбарлықтың орындалуында жексенбілік заңнан бастап көтеріле бастаған және дүниені Армагеддонға бастап апаратын айдаһардан, аңнан және жалған пайғамбардан тұратын ақырғы жердегі патшалықтың соңғы көтерілуі мен құлауын көрсетіп отыр. Ол Құдай халқын «қасиетті Жазба беттерінде айқын көрсетілген халықтардың көтерілуі мен құлауына» назар аударуға шақырады, өйткені «тек сыртқы және дүниелік даңқтың қаншалықты түкке тұрғысыз екенін үйрену» үшін қолданылуға тиісті көзқарас — осы.

Бізге «жалаң сыртқы және дүниелік даңқтың қаншалықты құнсыз екенін үйренуіміздің» себебі — «негізінде Құдай жоқтың бәрі құритынын» тереңірек түсіну үшін. Сондықтан Құдайдың өз іргетасың болуы немесе болмауы — өмір мен өлімге қатысты мәселе. Ойдың дамуының сол тұсында Уайт ханым, «Тек Оның ниетімен тығыз байланысқан әрі Оның мінезін білдіретін нәрсе ғана сақтала алады», — деп, Құдайдың өз іргетасың болуының нені білдіретінін анықтайды. Ол жаңа ғана Құдайдың іргетасында тұрмағанның бәрі құритынын түсіндірді, әрі іргетастың үстіне салынған нәрсенің екі қырлы өлшемі — бір нәрсенің «Оның ниеттерімен тығыз байланысқан» болуы және «Оның мінезін білдіруі». Оның мінезі — Оның іргетасы.

Содан кейін ол абзацтың қорытынды сөйлемінде: «Оның принциптері — біздің дүниеміз білетін жалғыз берік нәрселер», — деп мәлімдейді. Құдайдың мінез-құлқы — Оның принциптері, ал Оның принциптері Оның мінез-құлқын білдіреді. Адамзаттың барлық нәрсенің негізі ретінде Құдаймен қалай байланысатыны — өмір мен өлімге қатысты мәселе. Мен Даниял кітабының он бірінші тарауының іргетастық құрылымы патшалықтардың көтерілуі мен құлауы туралы баяндаудың негізінде құрылған деп пайымдаймын. Бір үзіндіде киелі шабыт бізге зерттеудің дұрыс түрі туралы хабар береді.

«Айыпталуға тиіс емес тарихты зерттеу бар. Қасиетті тарих пайғамбарлар мектептеріндегі пәндердің бірі болды. Оның халықтармен қарым-қатынастарының жазбасында Ехобаның іздері айқын көрінетін. Бүгін де біз Құдайдың жер бетіндегі халықтармен жасаған іс-әрекеттерін қарастыруға тиіспіз. Біз тарихтан пайғамбарлықтың орындалуын көруге, ұлы реформаторлық қозғалыстардағы Қамқорлықтың әрекетін зерттеуге және ұлы тартыстың ақырғы шайқасы үшін халықтардың сапқа тұрғызылуындағы оқиғалардың өрбуін түсінуге тиіспіз». The Ministry of Healing, 441.

Тарихты қасиеттелген түрде зерттеу жер бетіндегі халықтармен Құдайдың қалай әрекет еткенін, сондай-ақ Өзінің реформалық қозғалыстарын Құдайдың қамқор басшылығымен қалай жүргізгенін зерттеу ретінде танылады; сондықтан қасиеттелген тарихқа зерттеудің сыртқы және ішкі желісі кіреді. Құдайдың пайғамбарлық Сөзін растауда тарихты қолданудың мақсаты — сол пайғамбарлық тарихты «ұлы күрестің соңғы қақтығысына арнап халықтарды сапқа тұрғызудағы оқиғалардың ілгерілеуін түсіну» үшін пайдалану.

Уайт ханымнан келтірілген алдыңғы абзац қасиетті тарихтың пайғамбарлық моделін құру қажеттілігінің айрықша нұрланған түсіндірмесінен алынған болатын; бұл модель патшалықтардың «көтерілуі мен құлауы» арқылы бейнеленген іргелі құрылымға негізделеді.

«Христиандық қызметке дайындық ретінде көпшілік тарихи және теологиялық жазбалар жөнінде кең көлемді білім алуды аса қажет деп санайды. Олар бұл білім Ізгі хабарды үйретуде өздеріне көмек болады деп ойлайды. Бірақ адамдардың пікірлерін тынымсыз зерттеу олардың қызметін күшейтуден гөрі, оны әлсіретуге бейім. Тарихи және теологиялық ілімге толы қомақты томдармен толтырылған кітапханаларды көргенімде, мен: «Неге нан емес нәрсеге ақша жұмсайсындар?» деп ойлаймын. Жоханның алтыншы тарауы бізге мұндай еңбектерден табуға болатыннан әлдеқайда артық нәрсені айтады. Мәсіх былай дейді: “Мен — Өмір Нанымын; Маған келген адам ешқашан аш болмайды, Маған сенген адам ешқашан шөлдемейді”. “Мен — көктен түскен тірі Нанмын; кім осы Наннан жесе, мәңгі өмір сүреді”. “Маған сенетін адам мәңгілік өмірге ие”. “Сендерге айтып тұрған сөздерім — рух және өмір”. Жохан 6:35, 51, 47, 63.»

«Айыптауға жатпайтын тарихты зерттеу бар. Қасиетті тарих пайғамбарлар мектептеріндегі зерттелетін пәндердің бірі болды. Оның халықтармен жүргізген істерінің жазбасында Ехобаның іздері көрініс тапқан. Сол сияқты, бүгін де біз Құдайдың жер жүзіндегі халықтармен жүргізген істерін қарастыруға тиіспіз. Біз тарихтан пайғамбарлықтың орындалуын көруге, ұлы реформаторлық қозғалыстардағы Қамқорлықтың әрекетін зерттеуге және ұлы тартыстың соңғы шайқасы үшін халықтардың сапқа тұрғызылуындағы оқиғалардың дамуын түсінуге тиіспіз.»

Мұндай зерттеу өмірге кең де жан-жақты көзқарас береді. Ол бізге оның өзара байланыстары мен тәуелділіктерінің кейбір қырларын түсінуге, қоғам мен халықтардың ұлы бауырластығында бір-бірімізбен қандай ғажайып түрде байланыстырылғанымызды ұғынуға, сондай-ақ бір мүшенің езгіге ұшырауы мен қорлануының қаншалықты зор дәрежеде бәріне де шығын әкелетінін түсінуге жәрдемдеседі.

«Алайда, әдетте зерттелетін тарих адамның жетістіктерімен, оның соғыстағы жеңістерімен, билік пен ұлылыққа қол жеткізудегі табысымен айналысады. Адамзат істеріндегі Құдайдың әрекеті назардан тыс қалады. Ұлттардың өрлеуі мен құлдырауында Оның мақсатының жүзеге асуын зерттейтіндер аз.»

«Сондай-ақ, едәуір дәрежеде, зерттеліп әрі оқытылып жүрген теология — тек қана адамдық жорамалдардың жазбасы болып табылады, әрі ол тек “білімсіз сөздермен кеңесті қараңғыландыруға” ғана қызмет етеді. Тым жиі жағдайда осы көп кітаптарды жинаудың түрткісі ақыл мен жанға азық табуға деген ынтадан гөрі, философтар мен теологтарды танып-білуге деген өркөкірек ұмтылыс, христиандықты халыққа ғылыми терминдер мен тұжырымдар арқылы ұсынуға деген тілек болып шығады.»

Жазылған кітаптардың бәрі бірдей қасиетті өмірдің мақсатына қызмет ете алмайды. «Менен үйреніндер, — деді Ұлы Ұстаз, — Менің мойынтұрығымды өздеріңе алыңдар», «Менің жауастығым мен кішіпейілдігімді үйреніндер». Сенің ақыл-ойлық

тәкаппарлығың өмір нанына мұқтаж болғандықтан құрып бара жатқан жандармен тілдесуге жәрдем етпейді. Бұл кітаптарды зерттеуінде сен олардың Мәсіхтен үйренуге тиіс болған тәжірибелік сабақтардың орнын басуына жол беріп отырсың. Осы зерттеудің нәтижесімен халық қоректендірілмейді. Ақылға соншалықты қажытатын ізденістің өте аз бөлігі ғана жан үшін табысты қызметкер болуға көмектесетін нәрсені береді.

«Құтқарушы «кедейлерге Ізгі хабарды уағыздау үшін» келді». Лұқа 4:18. Ол Өз тәлімінде ең қарапайым сөздерді және ең түсінікті бейнелерді қолданды. Сондай-ақ, «қарапайым халық Оны сүйсіне тыңдады» деп айтылған. Марқа 12:37. Осы уақыт үшін Оның ісін атқаруға ұмтылып жүргендерге Оның берген тәлімдеріне тереңірек бойлау қажет.

«Тірі Құдайдың сөздері — бүкіл білімнің ең жоғарғысы. Халыққа қызмет ететіндер өмір нанынан жеулері керек. Бұл оларға рухани күш береді; сонда олар адамдардың барлық топтарына қызмет етуге дайын болады». The Ministry of Healing, 441–443.

Уайт ханым әрі қарай патшаның таңдауларына қарай патшаларды тағайындап, патшаларды орнынан тайдыру ісіндегі Құдайдың құдіретінің жүзеге асуын тану — тарихты зерттеудің шынайы философиясы екенін айқындайды.

«Ұлттар тарихында Құдай Сөзін зерттеуші Құдайлық пайғамбарлықтың сөзбе-сөз орындалуын көре алады. Талқандалып, ақырында күл-талқаны шыққан Бабыл өз билеушілерінің гүлдену дәуірінде өздерін Құдайдан тәуелсіз санағаны және өз патшалығының даңқын адамдық жетістікке телігені үшін жойылып кетті. Мидия-Парсы патшалығына Көктің қаһары тиді, өйткені онда Құдайдың заңы аяқасты етілді. Жаратқан Иеден қорқу халықтың басым көпшілігінің жүрегінен орын таппады. Зұлымдық, Құдайға тіл тигізу және азғындық үстем болды. Одан кейінгі патшалықтар бұлардан да төмен әрі бұзылған болды; сөйтіп олар адамгершілік құндылықтар өлшемінде барған сайын төмендеп, құлдырай берді.»

«Жер бетіндегі әрбір билеуші жүзеге асыратын билік Көктен беріледі; әрі оған осылай дарытылған осы билікті қалай қолдануына оның табысы байланысты. Әрқайсысына Құдайлық Күзетшінің сөзі былай дейді: “Сен Мені танымаған болсаң да, Мен сені бөліңнен будым.” Ишайа 45:5. Сондай-ақ ежелде Набуходоносорға айтылған мына сөздер әркім үшін өмір сабағы болып табылады: “Сондықтан, патша, кеңесімді қабыл ал: әділдікпен күнәларыңнан арыл, кедейлерге мейірім көрсету арқылы заңсыздықтарыңнан бас тарт; бәлкім, тыныштығың ұзара түсер.” Даниял 4:27.»

Осы нәрселерді түсіну,—«әділдік халықты асқақтататынын»; «тақтың әділдік арқылы орнығатынын» және «мейіріммен ұсталып тұратынын» түсіну; «патшаларды құлатып, патшаларды қоятын» Өзінің құдіретін танытуында осы қағидалардың жүзеге асуын тану,—міне, тарих философиясын түсіну деген осы. Нақыл сөздер 14:34; 16:12; 20:28; Даниял 2:21.

«Мұның бәрі тек Құдай сөзінде ғана айқын баяндалған. Мұнда халықтардың да, жеке адамдардың да күші оларды жеңілмес етіп көрсететін мүмкіндіктері мен

артықшылықтарынан табылмайтыны көрсетілген; ол олардың мақтан тұтатын ұлылығынан да табылмайды. Ол Құдайдың мақсатын қандай адалдықпен орындайтындығымен өлшенеді». Пайғамбарлар мен Патшалар, 501, 502.

Он бірінші және он екінші аяттардағы тақырып — оңтүстік патшасының көтерілуі мен құлауы, бірақ одан да маңыздысы, бұл аяттар жүз қырық төрт мыңның мөрленуін және оныншы аятта бейнеленгендей, 1989 жылы ақырзаман уақытында басталған үш сынақтың екіншісін белгілейді.

Сол мөр басу Даниялдың арыстандар апанындағы жағдайымен, отты пештегі үш адал жігітпен, Даниял мен әлгі үш адал жігіттің екінші тараудағы аңдар бейнесі туралы Набуходоносордың түсін ұғыну үшін сиынуымен, Даниялдың тоғызыншы тарауда Леуіліктер жиырма алтыдағы дұғаны сиынуымен, білімнің артуын түсінетін даналармен, Зәкәрияның үшінші тарауында Ешуаның күнәсінің алыстатылуымен, төртінші тарауда Зоробабелмен, Жүсіптің Мысырда екінші билеуші болуы арқылы, шәкірттердің Алғашқы өнім мейрамы қарсаңында он күн бойы үстіңгі бөлмеде болуымен, Миллериттердің Экзетер шатырлы жиналысындағы тәжірибесімен, Елазардың Салтанатты кіру кезінде шерудің алдында жүруімен және Аян кітабының жетінші тарауындағы жүз қырық төрт мыңмен бейнеленген.

Он бірінші аят 2014 жылы, Украинадағы соғыстың басталуымен келді, ал 2023 жылдың шілде айында Құдай халқының «ағартылатын» көрнекі сынағы басталды. Он бірінші тараудағы бесінші жол — он үшінші аяттан он бесінші аятқа дейін.

Бесінші желіге шолу

Өйткені солтүстіктің патшасы қайта оралып, әуелгісінен де зор қалың қол жасақтайды; әрі белгілі бір жылдар өткен соң, ұлы әскермен және мол байлықпен сөзсіз келеді. Сол уақыттарда оңтүстіктің патшасына қарсы талай адам көтеріледі; сенің халқыңның ішіндегі талаушылар да аянды жүзеге асыру үшін өздерін жоғары қояды, бірақ олар құлайды. Сонда солтүстіктің патшасы келіп, қоршау үйіндісін тұрғызады да, ең берік қорғалған қалаларды алады; ал оңтүстіктің күштері де, оның таңдаулы халқы да төтеп бере алмайды, қарсы тұрарлық ешбір күш те болмайды. Даниял 11:13–15.

Бұл аяттар б.з.б. 200 жылы орындалды және олар қарсы тұрған патшалар мен олардың одақтарын қамтитын Паний шайқасын айқындайды; сондай-ақ бұл аяттар — пұтқа табынушы Римнің Даниял кітабының он бірінші тарауының тарихына алғаш рет өз ықпалын енгізген тарихи нүктесі. Бұл аяттар Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалықтың соңғы көтерілуі мен құлауын қамтиды, сонымен бірге Мәсіхтің Кесария Філіпиге барғандағы киелі кітаптық тарихын да қамтиды; сол жерде Петір жүз қырық төрт мыңның мөрленуін орналастырады. Бұл тарих он екінші тараудағы «тазару, ағару және сыналу» дегеннен тұратын үш сынақтың үшіншісінің келуімен байланысты жүз қырық төрт мыңның мөрленуінің бейнесі болып табылады.

Бұл үш аят он алтыншы аятқа алып келеді, онда Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заң бейнеленген. 1844 жылғы 17 тамызда Эксетер лагерлік жиналысы аяқталған кезде, дана қыздар Түн ортасындағы айқай туралы хабарды Америка Құрама Штаттарының шығыс теңіз жағалауы бойымен алпыс алты күннің ішінде алып өтті. Барлық қыздар оянып, олардың бір тобының майы болмайтын кезең бар, әрі соны айқындайтынның бәрі де бар. Симон Бар-Жонаның есімі Петір болып өзгертілген кезде, жүз қырық төрт мыңның мөрленуі белгіленеді. Сол сәттен бастап Иса шәкірттерге айқышқа байланысты оқиғалар туралы үйрете бастады.

Айқыш — рақым мерзімінің жабылуының нышаны, ал Илияс арқылы бейнеленген Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан арқылы, өз кезегінде, бейнеленген Уильям Миллер Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан да, Илияс та істегеніндей, «рақым мерзімінің жабылуымен байланысты оқиғаларды» жариялау үшін көтерілді. Жохан мұны былай деді.

Бірақ ол өз шомылдыру рәсіміне келген парызшылдар мен саддукейлердің көбін көргенде, оларға былай деді: «Ей, улы жыландардың ұрпағы, келер қаһардан қашып құтылуды сендерге кім ескертті?» Матай 3:7.

Илияс мұны осылай айтты.

Ахаб тоғай да орнатты; әрі Ахаб өзінен бұрын болған Израилдің барлық патшаларынан бетер Израилдің Құдайы Жаратқан Иені қаһарландыру үшін көп іс істеді. Оның күндерінде бетелдік Хиел Иерихонды қайта салды: оның іргетасын тұңғышы Абирамның үстіне қалап, қақпаларын кенжесі Сегубтың үстіне орнатты, мұның бәрі Жаратқан Иенің Нұн ұлы Ешуа арқылы айтқан сөзіне сай болды. Ал Ғалақад тұрғындарының бірі болған тішбелік Илияс Ахабқа былай деді: «Алдында тұрғаным Израилдің Құдайы Жаратқан Ие тірі! Менің сөзім болмаса, осы жылдарда шық та, жанбыр да болмайды». Патшалықтар туралы 3-жазба 16:33–17:1.

Уайт ханым Уильям Миллердің қазіргі заманғы реформатор ретіндегі еңбегі туралы былай деді:

«Адамдар өздерінің қатерлі жағдайын түсіну үшін оятылуы қажет еді; олар сынақ мерзімінің аяқталуымен байланысты салтанатты оқиғаларға дайындалуға түрткі болуы тиіс еді». The Great Controversy, 310.

Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аяты «рақым ету мерзімінің аяқталуына байланысты оқиғаларды» білдіреді. Бұл оқиғалар ақырзаман уақытында, 1989 жылы, мөрден аршылып, айқын ашылды.

«Айқышқа шегеленуінің алдында Құтқарушы шәкірттеріне Өзінің өлімге тапсырылып, қабірден қайта тірілетінін түсіндірді, әрі Оның сөздерін олардың ақылдары мен жүректеріне мықтап орнықтыру үшін періштелер де қатысып тұрды. Бірақ шәкірттер Римнің езгісінен уақытша азат етілуді күтіп жүрген еді, сондықтан да өздерінің бар үміті тоғысқан Тұлғаның масқаралы өлім шегуі керек деген ойға төзе алмады. Естерінде сақтаулары қажет болған сөздер олардың санасынан ығыстырылып тасталды; ал сынақ

уақыты келгенде, ол оларды дайынсыз күйде тапты. Иса Мәсіхтің өлімі олардың үміттерін, Ол оларды алдын ала ескертпегендей, толықтай күйретті. Сол сияқты пайғамбарлықтарда болашақ бізге де, Мәсіхтің сөздері арқылы шәкірттерге қалай ашылған болса, дәл солай анық ашылып берілген. Сынақ мерзімінің аяқталуына және қайғы-қасірет уақытына дайындық ісіне қатысты оқиғалар айқын көрсетілген. Бірақ сансыз көп адамдар бұл маңызды ақиқаттарды, олар ешқашан ашылмағандай, сол күйі түсінбейді. Шайтан оларды құтқарылуға даналы ететін әрбір әсерді жұлып әкету үшін аңдып тұрады, сондықтан қайғы-қасірет уақыты оларды дайын емес күйде табады». Ұлы күрес, 595-бет.

Бұл Панейым болып табылатын Кесария Филиппиде, он үшінші аяттан он бесінші аятқа дейінгі жерде, Мәсіх Өз шәкірттеріне айқыш туралы үйрете бастады; осылайша Ол 1844 жылғы 22 қазанға дейінгі Экзетер лагерлік жиналысының тарихын бейнеледі. Жүз қырық төрт мыңдықтың реформаторлық қозғалысының басында «сынақ мерзімінің жабылуымен байланысты оқиғалар» мөрі ашылды, ал жүз қырық төрт мыңдық қозғалысының соңында «сынақ мерзімінің жабылуымен байланысты оқиғалар» қырықыншы аяттың жасырын тарихының ішінде мөрі ашылады.

«Бүгін Илияс пен Шомылдырушы Жакияның рухы мен күдіретінде, Құдай тағайындаған хабаршылар сынақ уақытының жабылар алдындағы соңғы сәттерімен және Мәсіх Исаның патшалардың Патшасы әрі мырзалардың Иесі ретінде көрінуімен байланысты жуық арада жүзеге асатын салтанатты оқиғаларға үкімге таяған дүниенің назарын аударып жатыр». Prophets and Kings, 715, 716.

«Сынақ мерзімінің аяқталуымен байланысты оқиғалар» — қырықыншы аяттың жасырын тарихында мөрі ашылатын оқиғалар. Зәкәрия кітабының үшінші тарауында тергеу сотының соңғы көріністері бейнеленген. Рухтың шабыттандыруы Зәкәрияның куәлігін Езекиел кітабының тоғызыншы тарауында мөрленетіндермен біріктіреді.

«Құдай халқы ел ішінде жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, жылап жүр. Олар көз жасымен зұлымдарды Құдай заңын таптап-жаншудың қаупі туралы ескертеді, әрі өздерінің күнәлары үшін Жаратқан Иенің алдында айтып жеткізгісіз қайғымен өздерін кішірейтеді. Зұлымдар олардың қайғысын келемеждеп, салмақты үндеулерін мазақ етеді де, өздері әлсіздік деп атайтын нәрсеге мысқылмен қарайды. Бірақ Құдай халқының күйзелісі мен өздерін төмендетуі — олардың күнәнің салдарынан жоғалтқан күш-қуаты мен мінезінің асылдығын қайтадан иеленіп келе жатқанының айқын дәлелі. Мұның себебі — олардың Мәсіхке бұрынғыдан да жақындай түсуінде, әрі көздерінің Оның кемел тазалығына қадалуында; сондықтан олар күнәнің шектен тыс күнәлілігін соншалық анық көреді. Олардың өкініші мен өзін төмен тұтуы Құдайдың алдында ешбір мұңаюға себеп көрмейтін, Мәсіхтің кішіпейілдігін менсінбейтін және Құдайдың киелі заңын бұза тұра кемелдікті талап ететін тәкаппар, өзіне-өзі сенімді рухтан шексіз артық қабыл болады. Жуастық пен жүректің кішіпейілдігі — күш пен жеңістің шарттары. Даңқ тәжі айқыштың түбінде бас иетіндерді күтіп тұр. Қайғырғандар бақытты, өйткені олар жұбатылады.»

«Сенімді, мінажат етуші жандар, бейне бір, Құдаймен бірге қоршаулы тұр. Өздері қаншалықты берік қорғалғандарын білмейді. Шайтанның арандатуымен осы дүниенің билеушілері оларды құртуға ұмтылуда; алайда егер олардың көздері Дотанда Елишаның қызметшісінің көздері ашылғандай ашылар болса, олар өздерін айнала қоныстанған Құдайдың періштелерін көрер еді; сол періштелер өздерінің жарқылы мен салтанаты арқылы қараңғылық күштерін тежеп тұр.»

«Құдай халқы Оның алдында жанын қинап, жүрек тазалығын жалбарына сұрағанда, оларға: “Лас киімдерді шешіп тастандар”,— деген әмір беріледі де, жігерлендіретін мына сөздер айтылады: “Міне, сенің заңсыздығыңды өзіңнен кетірдім, саған мерекелік киім кигіземін”. Сынақтан өткен, азғырылған, бірақ адал болып қалған Құдай балаларының үстіне Мәсіхтің әділдігінің дақсыз шапаны жабылады. Менсінілмеген қалдық салтанатты киіммен киіндіріледі, енді олар бұл дүниенің бұзылуларымен ешқашан былғанбайды. Олардың есімдері Токтының өмір кітабында сақталып, барлық дәуірлердегі адалдардың қатарына тіркеледі. Олар алдаушының айлаларына қарсы тұрды; айдаһардың ақырған үні оларды адалдықтан тайдыра алмады. Енді олар азғырушының тәсілдерінен мәңгілікке қауіпсіз. Олардың күнәлары күнәнің бастаушысына аударылады. Ал қалдық тек кешіріліп, қабылданып қана қоймай, құрметке де ие болады. “Әсем бас киім” олардың бастарына кигізіледі. Олар Құдайға патшалар әрі діни қызметкерлер болуға тиіс. Шайтан өз айыптауларын айтып, осы топты құртуға ұмтылып жатқанда, көрінбейтін қасиетті періштелер ары-бері жүріп, олардың үстіне тірі Құдайдың мөрін басып жатты. Міне, Токтылы болып Сион тауында тұрғандар осылар; олардың маңдайларына Әкенің есімі жазылған. Олар тақтың алдында жаңа ән айтады, жерден сатып алынған жүз қырық төрт мыңнан басқа ешкім үйрене алмайтын сол әнді айтады. “Бұлар — Токты қайда барса, Оның соңынан еріп жүретіндер. Бұлар — адамдар арасынан Құдай мен Токтыға арналған алғашқы өнім ретінде сатып алынғандар. Олардың аузынан қулық табылған жоқ, өйткені олар Құдай тағының алдында мінсіз.”»

«Енді Періштенің мына сөздерінің толық орындалуы жүзеге асты: “Енді тыңда, уа, ұлы діни қызметкер Ешуа, сен де, алдында отырған серіктерің де; өйткені олар — таңғаларлық адамдар; міне, Мен Өз Қызметшім — Бұтақты шығарамын.” Мәсіх Өз халқының Құтқарушысы әрі Азат Етушісі ретінде ашылады. Енді, расында да, сол қалдық “таңғаларлық адамдар”, өйткені олардың жер бетіндегі жат жерлік сапарының көз жасы мен қорлығы Құдай мен Токтының алдында қуаныш пен құрметке орын береді. “Сол күні Жаратқан Иенің Бұтағы көркем де даңқты болады, ал жердің жемісі Исаилден аман қалғандар үшін тамаша да сәулетті болады. Сонда Сионда аман қалған, Иерусалимде тірі қалған әркім, Иерусалимде тірілердің қатарына жазылғандардың әрқайсысы киелі деп аталатын болады.” Testimonies, 5-том, 474–476-бб.»

Аян кітабындағы жүз қырық төрт мың — ел ішінде болып жатқан жиіркенішті істер үшін «күрсініп, зар еңіреп жүргенде» «мөрленетін» Езекиелдің тобы. Олар Мәсіхтің әділдігінің киімі мен Петір айтқан «патшалар мен діни қызметкерлерді» бейнелейтін көркем бас киімді алған кезде мөрленеді; бұлар бұрын Құдайдың халқы емес еді, ал енді Құдайдың халқы болды.

Бірақ сендер тандап алынған ұрпақсыңдар, патшалық діни қызметкерліксіңдер, қасиетті халықсыңдар, Құдайдың айрықша меншігісіңдер; мұның бәрі сендерді қараңғылықтан Өзінің ғажайып нұрына шақырғанның мадақтарын жариялау үшін берілді. Бір кездері халық емес едіңдер, ал енді Құдайдың халқысыңдар; мейірімге ие болмаған едіңдер, ал енді мейірімге ие болдыңдар. Сүйіктілерім, сендерге жатжерліктер мен келімсектер ретінде өтініп сұраймын: жанға қарсы соғысатын тәндік құмарлықтардан аулақ болыңдар; басқа ұлттар арасында жүріс-тұрыстарың адал болсын, сонда олар сендерді зұлымдық істеушілер деп жамандағанымен, өздері көретін игі істерің арқылы Құдайды келіп назар аударатын күні мадақтайтын болады. 1 Петір 2:9–12.

Енді, егер сендер Менің үніме шынымен құлақ асып, Менің келісімімді сақтайтын болсаңдар, онда барлық халықтардың арасынан Маған айрықша қазына боласыңдар; өйткені бүкіл жер Менікі. Сондай-ақ сендер Маған діни қызметкерлер патшалығы және қасиетті халық боласыңдар. Міне, Израил ұлдарына айтатын сөздерің осы. Мысырдан шығу 19:5, 6.

«Жер тарихының соңғы күндерінде Құдайдың Өз өсиеттерін сақтайтын халқымен жасасқан келісімі жаңартылуға тиіс. “Сол күні Мен олар үшін дала аңдарымен, көктегі құстармен және жер бауырымен жорғалаушылармен келісім жасаймын; садақ пен қылышты, соғысты жер бетінен жоямын, әрі оларды аман-есен жатқызамын. Сені Өзіме мәңгілікке атастырамын; иә, сені Өзіме әділдікпен, әділ сотпен, сүйіспеншілікпен және мейіріммен атастырамын. Тіпті сені Өзіме адалдықпен атастырамын; сонда сен Жаратқан Иені танысың.”»

«Сол күні солай болады: Мен естимін, — дейді Жаратқан Ие, — Мен көктерді естимін, ал олар жерді естиді; жер астықты, шарапты және майды естиді; ал олар Изреелді естиді. Мен оны Өзім үшін жерде себемін; мейірімге ие болмағанға мейірім көрсетемін; Менің халқым болмағандарға: “Сендер Менің халқымсыңдар”, — деймін; ал олар: “Сен менің Құдайымсың”, — дейді». Ошия 2:14–23.

““Сол күні, ... Израилдің аман қалғандары және Жақып әулетінен құтылғандары ... шындықпен Израилдің Киесі — Жаратқан Иеге сүйенетін болады.” Ишая 10:20. ‘Әрбір ұлттан, ру-тайпадан, тілден және халықтан’ Құдайдан қорқып, Оған мадақ беріңдер, өйткені Оның сотының сағаты келді’, — деген хабарға қуана үн қосатындар табылады. Олар өздерін осы жерге байлап тұрған әрбір пұттан теріс айналып, ‘көк пен жерді, теңізді және су бастауларын Жаратқанға’ табынатын болады. Олар әрбір шырмаудан азат болып, бүкіл дүниенің алдында Құдайдың рақымының ескерткіштері ретінде тұрады. Құдайдың әрбір талабына мойынсұнған оларды періштелер де, адамдар да ‘Құдайдың өсиеттерін және Исаның сенімін сақтаушылар’ деп таниды. Аян 14:6–7, 12.”

“Міне, күндер келеді, — дейді Жаратқан Ие, — сонда жер жыртушы орақшыға жетіп қалады, ал жүзім сығушы тұқым себушіге жетеді; таулардан тәтті шарап тамшылайды, және барлық төбелер еріп кетеді. Сонда Мен халқым Израилдің тұтқындығын қайтарамын, олар кираған қалаларды қайта тұрғызып, соларда қоныстанады; жүзімдіктер отырғызып, олардың шарабын ішеді; сондай-ақ бақтар жасап, олардың жемісін жейді. Мен оларды өз жеріне отырғызамын, әрі Өзім оларға берген жерінен енді

олар ешқашан жұлынып алынбайды, — дейді сенің Құдайың Жаратқан Ие. Амос 9:13–15.” Review and Herald, February 26, 1914.

Жүз қырық төрт мыңның ішіндегі ақырғы таңдалған ұрпақ мөрленген сәттен бастап-ақ, басқа ұлттар арасынан әлі де жүз қырық төрт мыңның өмір салтының (мінез-құлқының) ықпалына ұшырай алатындар бар екені, басқа ұлттардың басына келетін тексерілу күні кезінде, айқын көрінеді.

«Құдайдың қауымын адамдық күш те, адамдық құдірет те орнатқан жоқ, әрі олар оны жоя да алмайды. Қауым адамдық қуаттың жартасының үстіне емес, Мәңгілік Жартас — Мәсіх Исаға негізделді, “және тозақ қақпалары оны жеңе алмайды”. Matthew 16:18. Құдайдың қатысуы Өз ісіне беріктік береді. “Бектерге де, адам ұлына да сенбеңдер”, — деген сөз бізге келеді. Psalm 146:3. “Тыныштық пен сенімде күштерің болады”. Isaiah 30:15. Әділдіктің мәңгілік принциптеріне негізделген Құдайдың даңқты ісі ешқашан зая кетпейді. Ол “күштен күшке” өтіп алға баса береді, “күшпен де емес, құдіретпен де емес, Менің Рухыммен, — дейді Әскерлер Иесі Жаратқан Ие”. Zechariah 4:6.»

«„Осы үйдің іргетасын Зороабелдің қолдары қалады; оны оның қолдары бітіріп те шығады“ деген уәде сөзбе-сөз орындалды. 9-аят. „Яһудилердің ақсақалдары құрылыс салып жатты, әрі Наггай пайғамбар мен Иддо ұлы Зәкәрияның пайғамбарлық етуі арқылы табысқа жетті. Олар Исраил Құдайының әміріне сай, сондай-ақ Парсы патшалары Кирдің, Дарийдің және Артаксеркстің жарлығына сай салып, оны аяқтады. Бұл үй Адар айының [он екінші айдың] үшінші күні, Дарий патшаның билігінің алтыншы жылында бітті“. Езра 6:14, 15.» Пайғамбарлар мен патшалар, 595, 596.

Он үшіншіден он бесіншіге дейінгі аяттар жексенбілік заң кезінде сенбі күнін сақтаушылар үшін рақым уақытының жабылуына алып баратын пайғамбарлық оқиғаларды бейнелейді. Сондай-ақ олар Даниял он екінші тараудың оныншы аятындағы үш қадамның үшіншісін де білдіреді. Оныншы аят — «тазартылу», он бірінші және он екінші аяттар — «ағартыладыны» білдіреді, ал он үшіншіден он бесіншіге дейінгі аяттар сенбі күнін сақтаушы пәк қыздар «сыналатын» лакмус сынағын білдіреді.

Даниял кітабындағы ішкі хабар жетінші тараудан тоғызыншы тарауға дейінгі Ұлай өзені көрінісі арқылы бейнеленеді, ал сыртқы хабар оныншы тараудан он екінші тарауға дейінгі Хиддекел өзені көрінісі арқылы бейнеленеді. Он екінші тарау ішкі де, сыртқы да көріністердің шарықтау шегі болып табылады, әрі онда Мәсіхтің жүз қырық төрт мыңды қалай көтеріп, тазартып шығаратынының әдісі көрсетіледі. Оныншыдан он алтыншы аяттарға дейінгі аяттар 1989 жылдан бастап қырық бірінші және он алтыншы аяттардағы жексенбілік заңға дейін созылатын қырықыншы аяттың жасырын тарихын бейнелейді. Осы жасырын тарихқа сай келетін аяттар он екінші тараудағы оныншы аяттың кемел орындалуын білдіреді.

Көбісі тазартылады, ағартылады және сыналады; ал зұлымдар зұлымдық істей береді; зұлымдардың ешқайсысы түсінбейді, ал даналар түсінеді. Күнделікті құрбандық жойылып, қаңыратып кетіретін жиіркеніш орнатылған уақыттан бастап бір мың екі жүз тоқсан күн болады. Күтіп, бір мың үш жүз отыз бес күнге жеткен адам бақытты. Даниял

12:10–12.

Оныншыдан он алтыншы аяттарға дейін түсінетін және әрі «ақыл-ой жағынан», әрі «рухани тұрғыдан» мөрленген «данышпандар» — қыркыншы аяттың жасырын тарихында бейнеленген сыртқы пайғамбарлық хабарды түсінетіндер, әрі олар жексенбілік заңға дейін сол түсінікте «ақыл-ой жағынан» берік орныққан. «Данышпандар» — Аян кітабының он бірінші тарауы мен он бірінші аятында бейнеленген ішкі хабар арқылы өзгеріске ұшырағандар, әрі олар жексенбілік заңға дейін осы тәжірибеде орныққан.

«Даналар» — «күтуге» байланысты «игілікті» қабылдағандар; бұл бір жүз қырық төрт мыңды он қыз туралы астарлы әңгіменің кемел де соңғы орындалуын жүзеге асыратындар ретінде айқындайды. Аян кітабының он бірінші тарауының он бірінші аяты 2023 жылдың шілдесінде келіп жетті, осылайша «ақыр заманның уақытын» белгілеп берді; сол кезде Даниял мен Аян, екі куәгер арқылы, 2023 жылдың шілдесінде мөрі ашылған білімнің артуы бір жүз қырық төрт мыңды мөрлеу үдерісін айқындайтынын көрсетеді. Он бір мен он бірдің қосындысы — жиырма екі, ал бұл құдайилық пен адамдықтың бірігуінің нышаны; әрі бір жүз қырық төрт мыңды қалыптастыратын үш сатылы тазару үдерісінен өтетіндер Даниялдың он екінші тарауының он екінші аятында айқындалады, бұл Палмонидің тағы бір таңбасын береді, өйткені он екі мен он екі — бір жүз қырық төрт мыңға тең.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.